

blev afhjulpet — som logisk Konsekvens have, at man helt opgav at have et dansk Forsvar. Dernæst gjorde Mindretallet gældende, at den i *Jylland* opstillede Hærstyrke vilde være alt for ringe og svag til, at man overhovedet kunde tale om virkningsfuldt at forsvare dansk Territorium mod et Angreb; og Fredsbevogtningen kunde ikke skabe fornøden Tryghed for Befolkningen, endsiges dække Mobilisering og Samling ved Krigsudbrud. Fremdeles hævdede Mindretallet, at over for en saa lille *Flaade* som den foreslaaede vilde en fjendtlig Magt uhindret kunne anvende Søen til Omplacering af sine Styrker og derved angribe den tyske Hærstyrke samtidig i Fronten og i Ryggen. Mindretallet nærede derfor den Anskuelse, at Regeringens Forsvarsforslag i Virkeligheden ikke havde nogen reel forsvarsmæssig Værdi, og at deres Gennemførelse med Urette vilde give Befolkningen Indtryk af, at Danmark har et vist Forsvarsberedskab.

Med særlig Beklagelse konstaterede Mindretallet, at alle Bestræbelser for at bevare *de frivillige Korps* havde vist sig frugtesløse. Trods den kommanderende Generals uforbeholdne Udtalelse om Korpsenes militære Betydning for Hæren og de Vanskeligheder, som deres Ophævelse vilde medføre f. Eks. med Hensyn til Hærens Ordonnanstjeneste og vedrørende Københavns Luftforsvar, havde Regeringen afvist enhver Forhandling om en Opretholdelse af Korpsene og havde heller ikke villet drøfte nye Former for deres Bevarelse. Mindretallet betegnede Korpsenes Ophævelse som et alvorligt Overgreb, der ikke var sagligt, men kun politisk, agitatorisk begrundet.

Under Forhandlingerne i Udvalget fremsatte Mindretallet Forslag om at *vise Lovforslagene tilbage* til Forhandling mellem Regeringen og den *ansvarlige* Sagkundskab, der ikke havde haft Adgang til at medvirke ved Forslagenes Udarbejdelse*). I et Udvalgmøde den 18. Marts begrundede Christmas

*) Ved et af Folketingsudvalgets Samraad med Forsvarsministeren var Chefen for *Generalkommandoen* og Chefen for *Søværnskommandoen* til Stede, og disse tilsendte Udvalget skriftlige Redegørelser, hvor de vendte sig skarpt mod Lovforslagene som utilstrækkelige til Løsning af de militære Opgaver. Disse Redegørelser blev fremlagt paa Bureauet til Eftersyn for Rigsdagens Medlemmer. Af nogle i Bilag 8 til Udvalgets Betænkning givne Oplysninger fremgik, at Udgifterne til en Genopbygning af *Søværnet*, der alene tog Sigte paa »at gengive Søværnet *den mest nødvendige* militære Værdi, for at Opretholdelse af militære Værn i det hele taget kan anses for rimelig«, efter Søværnskommandoens Beregning i en 5-aarig Opbygningsperiode vilde andrage aarlig 33,6 Mill. Kr. (deraf ordinær Bevilling ca. 23 Mill. Kr.,